

(305) — Ὁ Παλαμᾶς ἐκεῖνος, ἦτοι βίος ἀξιοθαύμαστος τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Θυματουργοῦ τοῦ πικλήν Παλαμᾶ· συγγραφεῖς μὲν ὑπὸ τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλοθέου τοῦ Θεσσαλονικέως, μεταφρασθεῖς δὲ παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἀναξίως σχολαρχοῦντος· καὶ δὴ καὶ τύποις ἐκδοθεῖς ἀναλώμασι καὶ φροντίδι τοῦ εὐγενοῦς καὶ φιλοκάλου ἀνδρός, καὶ τὰ μάλιστα φιλοπάτριδος, κυρίου Ἰωάννου Γούτα Καραντζόγλου τοῦ Θεσσαλονικέως, ἀρχιερατεύοντος τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου κυρίου κυρίου Ἰακώβου Κωνσταντινοπολίτου τοῦ ἀπὸ Ἱερισοῦ καὶ ἀγίου Ὁρους· τοῦ δὲ βίου προτέταχται καὶ ἡ ἱερὰ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου, συνερανισθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα, καὶ εἰς ἣν ὁράται τελειότητα ἀχθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ, μετὰ τῶν ἐπὶ ταύτῃ τριῶν παρακλήσεων, δύο μὲν τοῦ θείου Γρηγορίου, τῆς δὲ τρίτης τοῦ ἐν μάρτυσι μυροβλύτου καὶ λαμπροῦ Δημητρίου. ἀψπδ'. ἐν Βιέννῃ 1784. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Ἰωσήπου Βαουμειστέρου, τοῦ Νομοδιδασκάλου. εἰς 4ον.

(306) — Ἰωσήφ μοναχοῦ τοῦ Βρυεννίου τὰ παραλειπόμενα ἐφ' οἷς καὶ τοῦ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Νοβογροδίας Θεοφάνους Προκοπώβιτς ἱστορία περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος, ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς ἐξελληνισθεῖσα, καὶ ἔτι τοῦ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου πρώην Σλαβονίου τε καὶ Χερσῶνος κυρίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως ἀνάκρισις περὶ Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου. Ἦδη πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνῃ Θωμᾶ Μανδακᾶσου ἱατροῦ τοῦ ἐκ πόλεως Καστορίας. ἐν Λειψίᾳ. ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ Βρεϊτκόφφ ἔτι ἀψπδ'. Τόμ. 3. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδε περὶ τῆς βίβλου ταύτης τὸν ἀριθ. (244) τοῦ Καταλόγου τούτου.